

Disney • PIXAR

ВОЛЛ • I

Disney • PIXAR

ВОЛЛ •

З польської переказала Дарія Поліщук

EGMONT

Титул оригіналу: WALL-E © Disney/Pixar, 2008

ТОВ «Егмонт Україна». Свідоцтво ДК2811 від 29.03.07.

Підписано до друку 8.08.2008. Формат 84x108/16. Тираж 7000. Зам. № 8-540.

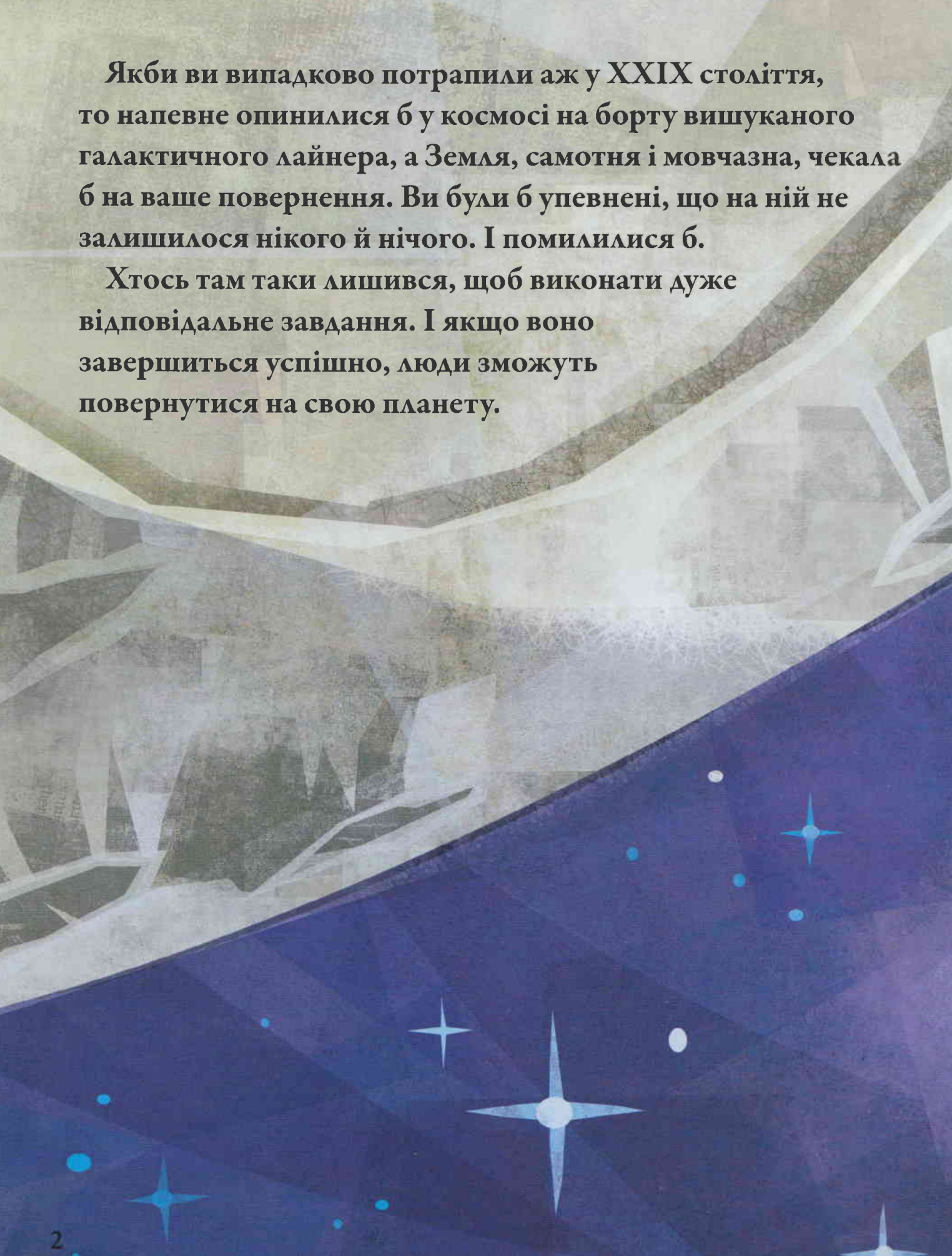
ISBN 978-966-2179-61-3. УДК 821.111-93.03=161.2. ББК 84(4ВЕЛ)-442

В67

Видруковано у ВАТ «Поліграфкнига» корпоративне підприємство

ДАК «Укрвидавполіграфія» 03057, м. Київ, вул. Довженка, 3.

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до державного реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції ДК № 3089 від 23.01.2008 р.

Якби ви випадково потрапили аж у ХХІХ століття,
то напевне опинилися б у космосі на борту вишуканого
галактичного лайнера, а Земля, самотня і мовчазна, чекала
б на ваше повернення. Ви були б упевнені, що на ній не
залишилося нікого й нічого. І помилилися б.

Хтось там таки лишився, щоб виконати дуже
відповідальне завдання. І якщо воно
завершиться успішно, люди зможуть
повернутися на свою планету.

Той хтось звався ВОЛЛ•І і був маленьким прибиральником, що день у день снував планетою, розгрібаючи купи сміття, якими була вкрита вся поверхня Землі.

І хоча ВОЛЛ•І був лише звичайним роботом, він робив набагато більше, ніж передбачала його програма. Шукав у смітті скарби і щоденно робив для себе нові відкриття. Знайшов маленького друга – тарганчика.

По дорозі додому ВОЛЛ•І проїжджав повз великі голографічні білборди, що рекламували послуги „БнЛ” – величезної глобальної корпорації, яка й відрядила ціле людство у космічні канікули на галактичному лайнері. Директор „БнЛ” пообіцяв, що поки люди відпочиватимуть, його фірма буде прибирати Землю. Та поки планета виглядала як величезне звалище сміття, зовсім непридатне для життя.

BUY N LAR

Одного дня ВОЛЛ•І знайшов для себе нову пару гусениць і завдяки цьому зміг швидше добиратися додому. Його домівкою був старий причеп від вантажівки, переповнений різноманітними знахідками і запасними частинами, які збирав завбачливий робот.

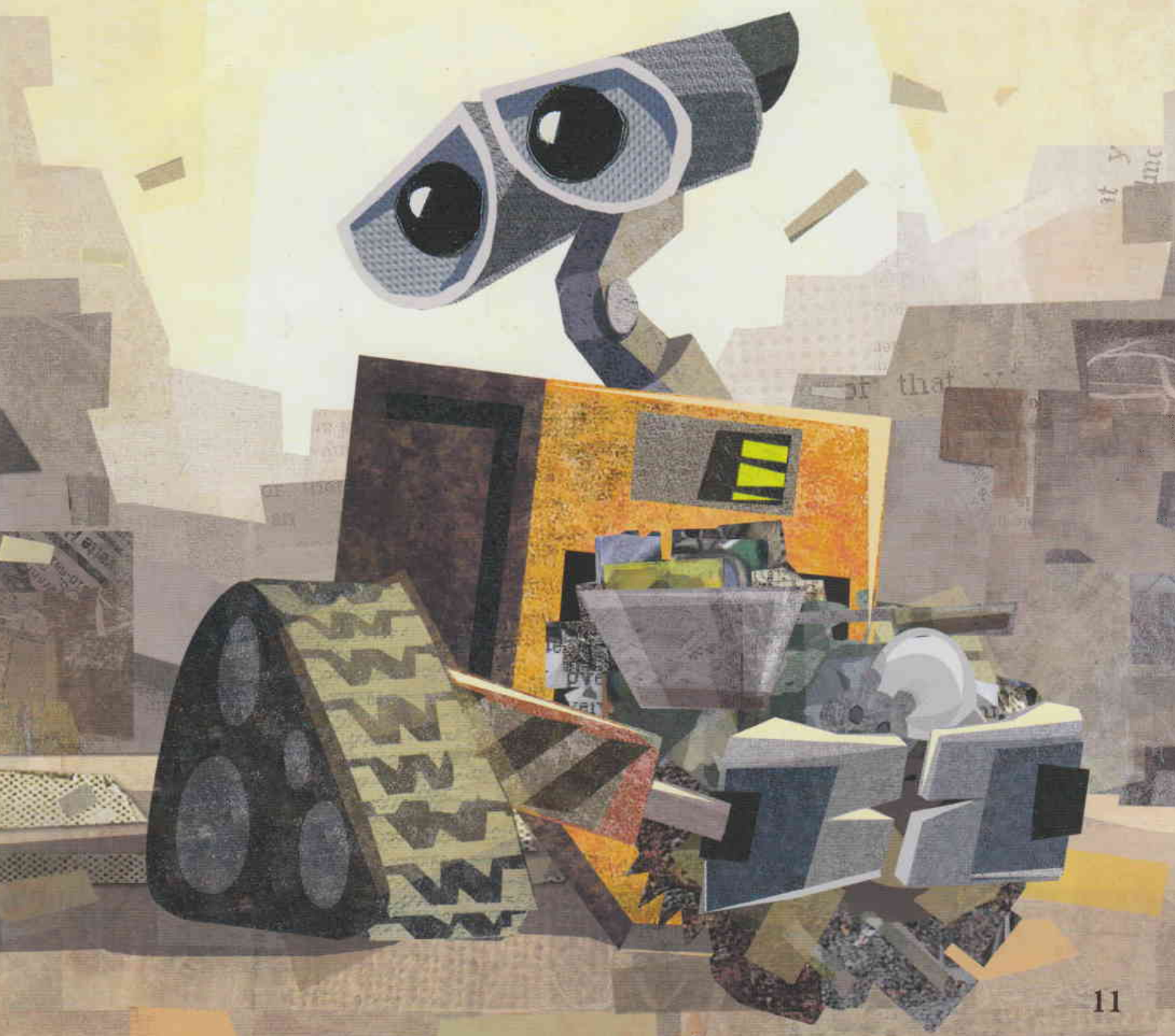

Так він і жив собі у праці, але був страшенно самотнім. І коли відкопав у смітті відеомагнітофон і фільм – романтичну комедію про кохання, то дуже захотів когось покохати.

Тим часом трапилося дещо надзвичайне: ВОЛЛ•І знайшов небувалий скарб – ніжний і зелений.

– Біііп? – запищав здивовано, а тоді обережно переніс зелену річ до старого чобота. Він не мав гадки, що це, але передчував важливість знахідки для свого майбутнього.

Той день був справді незвичайним! По обіді ВОЛЛ•І почув страшенний галас і побачив, що біля його домівки знижується космічний корабель. Він привіз на Землю стрункого білого робота з блакитними очима і швидко відлетів. Прекрасну роботесу звали ЄВА, і ВОЛЛ•І за якусь наномить вже був закоханий у неї без тям!

Відтоді ВОЛЛ•І ходив за ЄВОЮ, як слухняний песик. Біла красуня весь час чогось шукала та зовсім не звертала уваги на бідолаху, але одного разу таки вистрелила в надокучливого супутника. Проте, на щастя, не влучила – той встиг сховатися.

Одного разу ЄВА побачила тарганчика і... бабах! – вистрелила в нього також. Та улюбленець ВОЛЛ•І встиг утекти. А вже за хвилину відважно забрався на руку ЄВИ і полоскотав її вусами – а вона почала хихотіти.

Лід між ними скреснув. ЄВА вже не мала нічого проти того, щоб ВОЛЛ•І та його домашній улюбленець були поруч.

Якось ВОЛЛ•І показав ЄВІ, як він зминає сміття. Малий сподівався, що і вона розповість йому про свою місію. Проте ЄВА дала йому зрозуміти, що її місія – це величезна таємниця.

Раптово почалася піщана буря, і ВОЛЛ•І, як справжній джентльмен, запросив ЄВУ до свого затишного дому.

Нарешті ВОЛЛ•І отримав нагоду показати коханій свої скарби! Малий робот був у захваті, бо ЄВА цікавилася усім, що він мав у причепі.

ВОЛЛ•І поставив свій улюблений фільм, і вони почали танцювати. ЄВА так захопилася танцем, що ненароком пошкодила ВОЛЛ•І око.

Але оскільки той зберігав
удомі цілий склад запасних частин,
це не стало проблемою.

**ВОЛЛ•І зважився зробити
ЄВІ подарунок – дивну зелену річ.
Щойно вона побачила роботів
скарб, блискавично схопила
його і заховала у себе на
грудях. А потім вимкнулась.
Єдиною ознакою життя
лишалось пульсуюче
зелене світло на її грудях.**

Дуже скоро на Землю прилетів космічний корабель, щоб забрати ЄВУ. ВОЛЛ•І, не вагаючись ні секунди, пішов за покликом серця й залишив свій дім, роботу і товариш-таргана. В останню мить вхопився за космічний корабель, що злітав, і вирушив у невагомість за ЄВОЮ.

Все було незвичайним. ВОЛЛ•І вперше бачив Землю, що стрімко віддалялася, з космосу. Сонце підзарядило його батарею, і він зміг спостерігати за тим, що відбувається навколо. Зірки, планети – все це заворожувало його. Він шкодував лише, що ЄВА спить десь всередині корабля і не може бачити всіх цих чудес. Але принаймні він був поряд.

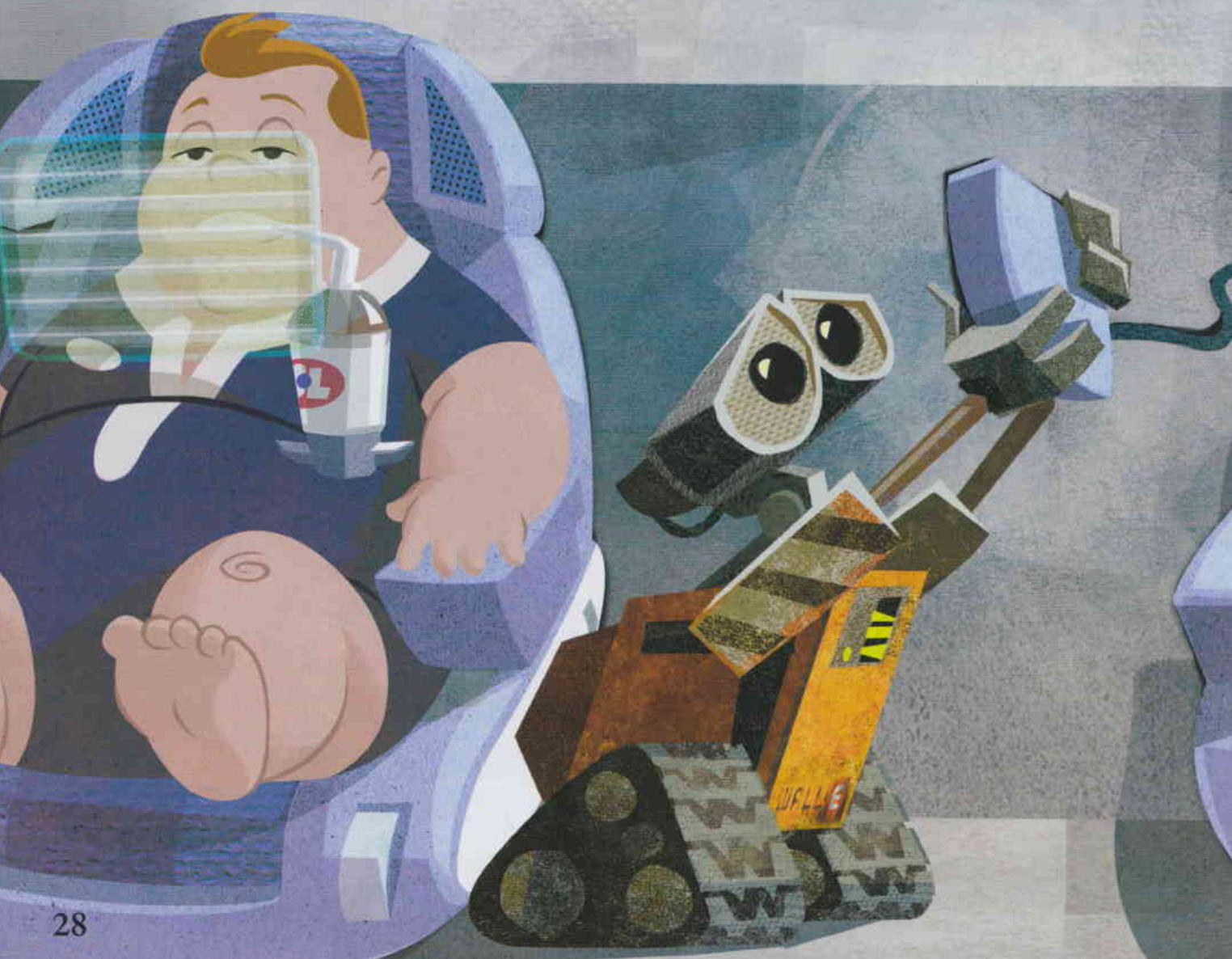

Нарешті літ корабля сповільнився, і він пристав до борту величезного галактичного лайнера, що звався «Аксіом». В ремонтному доці ЄВУ прийняв Гоп-Ер, асистент Капітана. ВОЛЛ•І, крадучись, пішов за ними, не знаючи, що за ним слідкує ще один робот. Це був МО, запрограмований на те, щоб все навколо було чистим. А ВОЛЛ•І, що століття провів на земному смітнику, весь заріс брудом і був ідеальним клієнтом для МО.

Поспішаючи за Євою, ВОЛЛ•І бачив на палубі лайнера тисячі людей, що ніжилися під промінням білого штучного сонця. Махав привітно до пасажирів, які рухались повз нього в летючих кріслах. Але ніхто не звертав на бідного робота уваги. Аж раптом один чоловік, якого звали Джон, випав з крісла, проте ніяк не міг підвестися. Тільки завдяки допомозі ВОЛЛ•І Джонови вдалося повернутися на своє місце. Сталося страшне – люди розучилися ходити.

ВОЛЛ•І не мав часу цим перейматися, він поспішав далі. Проте дорогу йому знову перегородили – це була Марі. Вступившись у екран перед своїми очима, вона не бачила нічого навколо. ВОЛЛ•І з розгону врізався у її крісло та зламав один з навушників. Жінка, почувши сторонні звуки, відірвалася від екрану і була вражена тим, що відбувається навколо. Дуже давно вона не бачила нічого, крім свого телевізора. Оговтавшись, Марі з'їхала зі шляху роботеняти, і той поспішив навздогін своєму коханню.

На містку Капітан та його автопілот АВТО наглядали за польотом лайнера. ВОЛЛ•І сховався і спостерігав, як Гоп-Ер передає командирові ЄВУ. Капітан, як і решта людей, пересувався у летючому кріслі. Його розчісували, чистили зуби, вмивали численні роботи. А АВТО керував кораблем.

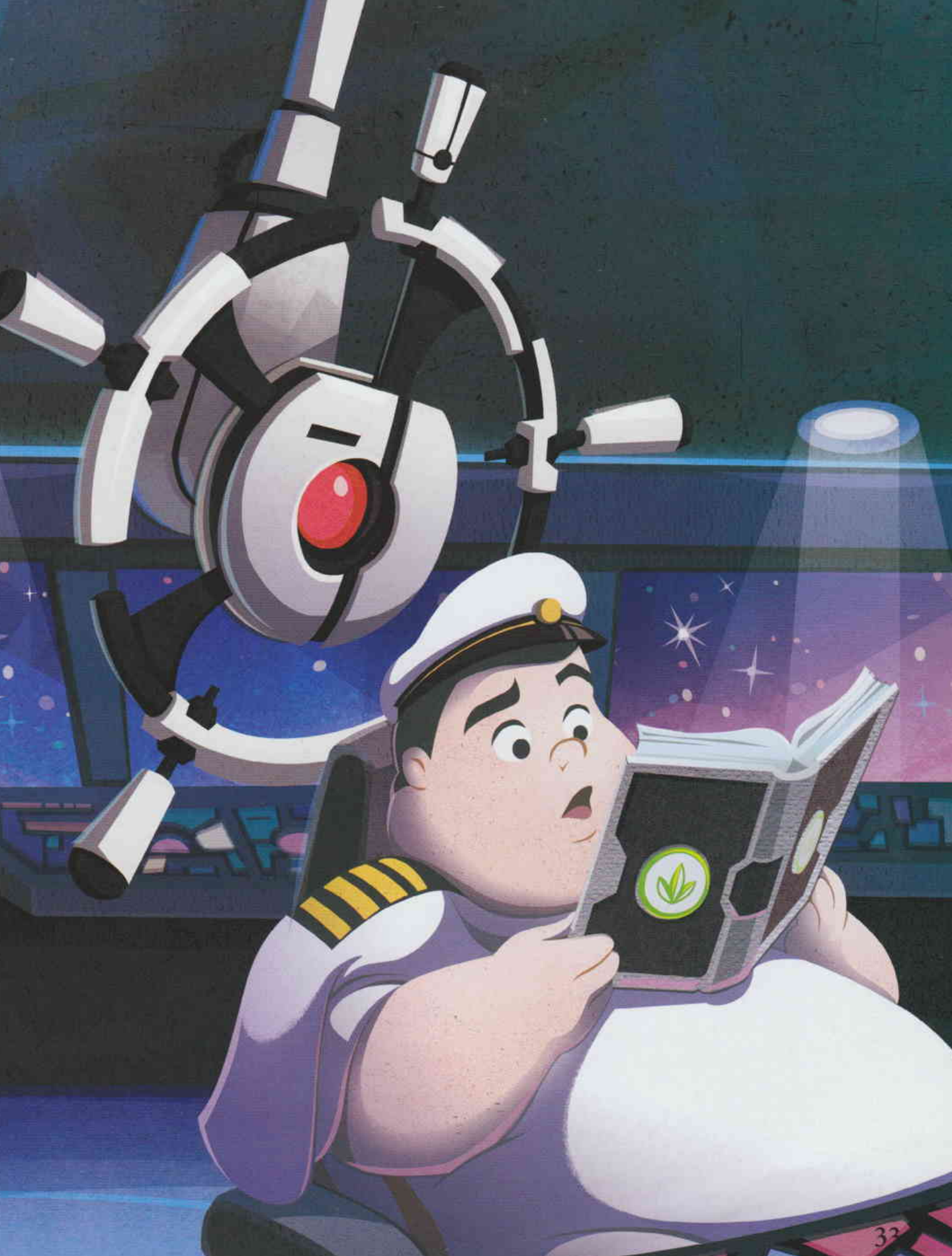

Капітан натиснув гудзика, і ЄВА прокинулася. На екрані з'явився давно записаний ролик, в якому тодішній президент „БнЛ” привітав ЄВУ з тим, що вона віднайшла життя на Землі. Це і було її завданням, зрозумів ВОЛЛ•І.

– Прийшов час повертатися на планету! – радісно промовляв президент.

Почувши це, Капітан потягся по інструкцію колонізації Землі.

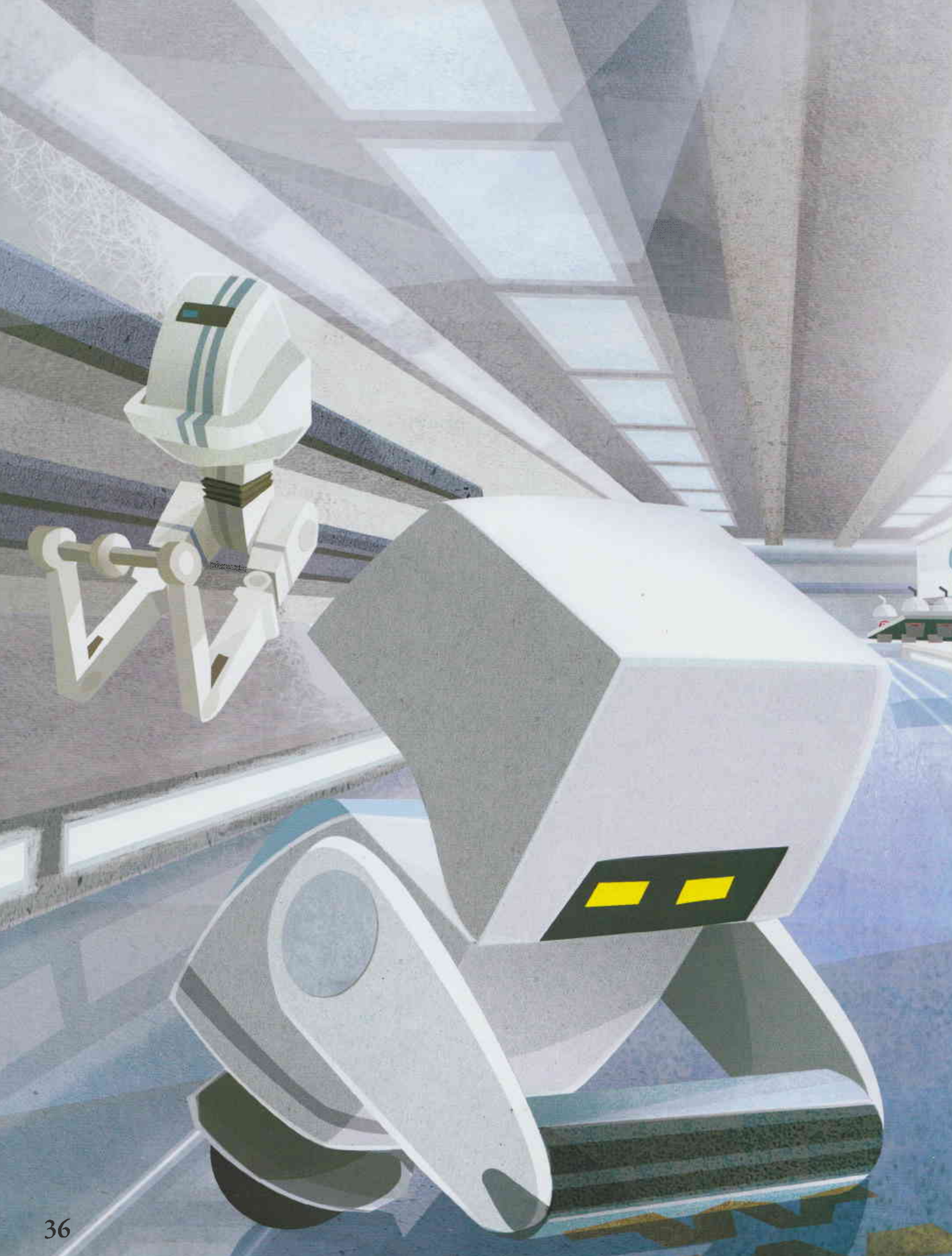

Коли Капітан натиснув зеленого гудзика, дверцята на грудях у ЄВИ відчинились – але рослини у схованці не було!

– Збий у пам'яті робота! – промовив АВТО монотонним голосом.

– Тоді й на Землю не повертаємося, – сказав Капітан і сумно зітхнув.

– Відправ її до ремонтного відділу, – наказав Капітан і аж тут помітив ВОЛЛ•І. Робот ніжно стискав його долоню.

– І цього робота також, – додав Капітан. – Нехай хтось запхне його під душ, або ще якимось спробує відмити.

ЄВА кинула на ВОЛЛ•І гнівний погляд. Вона була переконана, що це саме він вкрав її рослину! А МО і далі слідував за брудними слідами ВОЛЛ•І, марно намагаючись наздогнати робота-нечупару.

Коли ВОЛЛ•І та ЄВУ повезли до ремонтного цеху,
Капітан зауважив плями на своїй долоні.

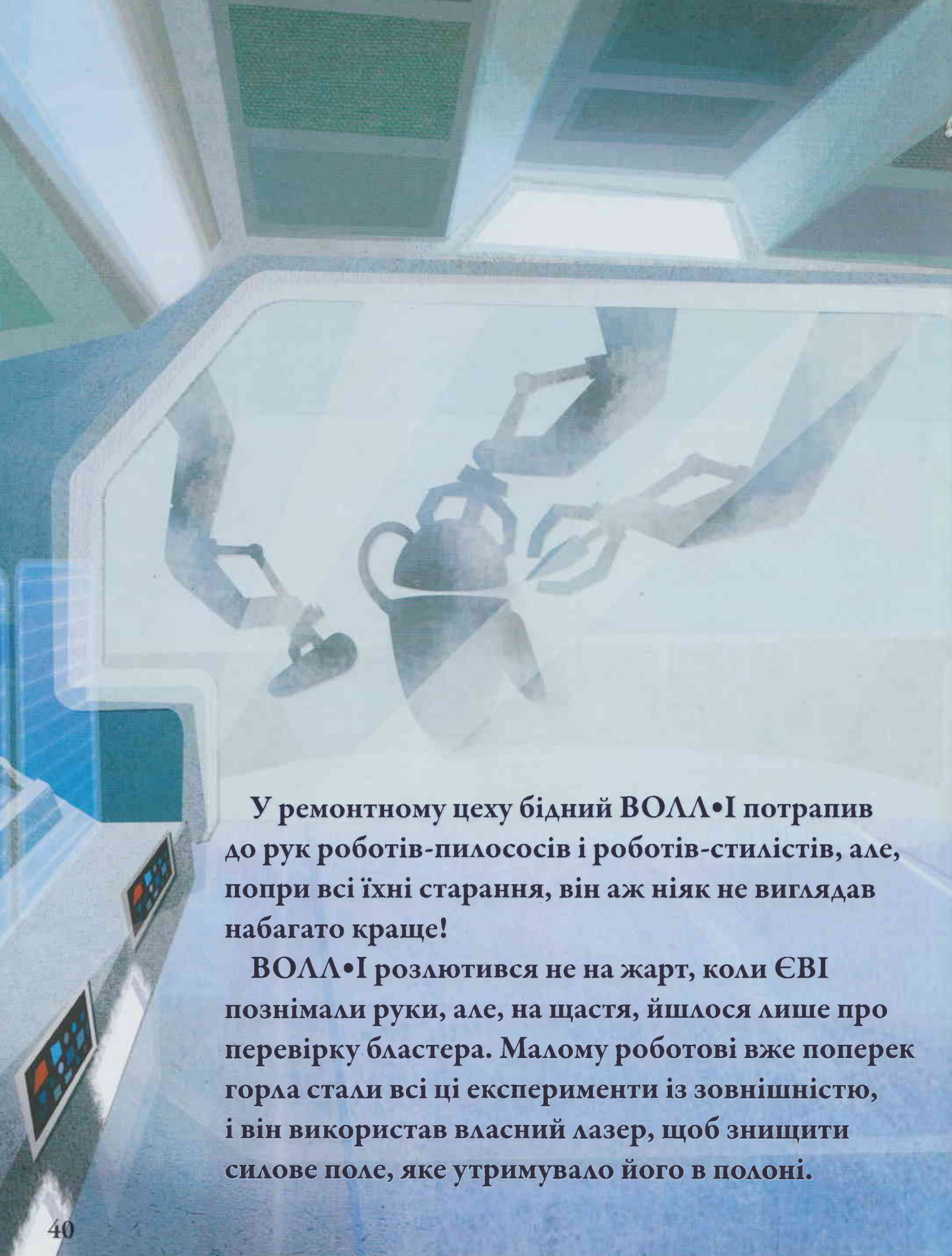
– Проаналізуй цей слід, – наказав він комп'ютерові.

– Аналіз: частки, надані для аналізу, називаються
«брудом», або «землею», – за хвилину промовив комп'ютер.

І Капітан почав шукати інформацію про походження
дивного робота.

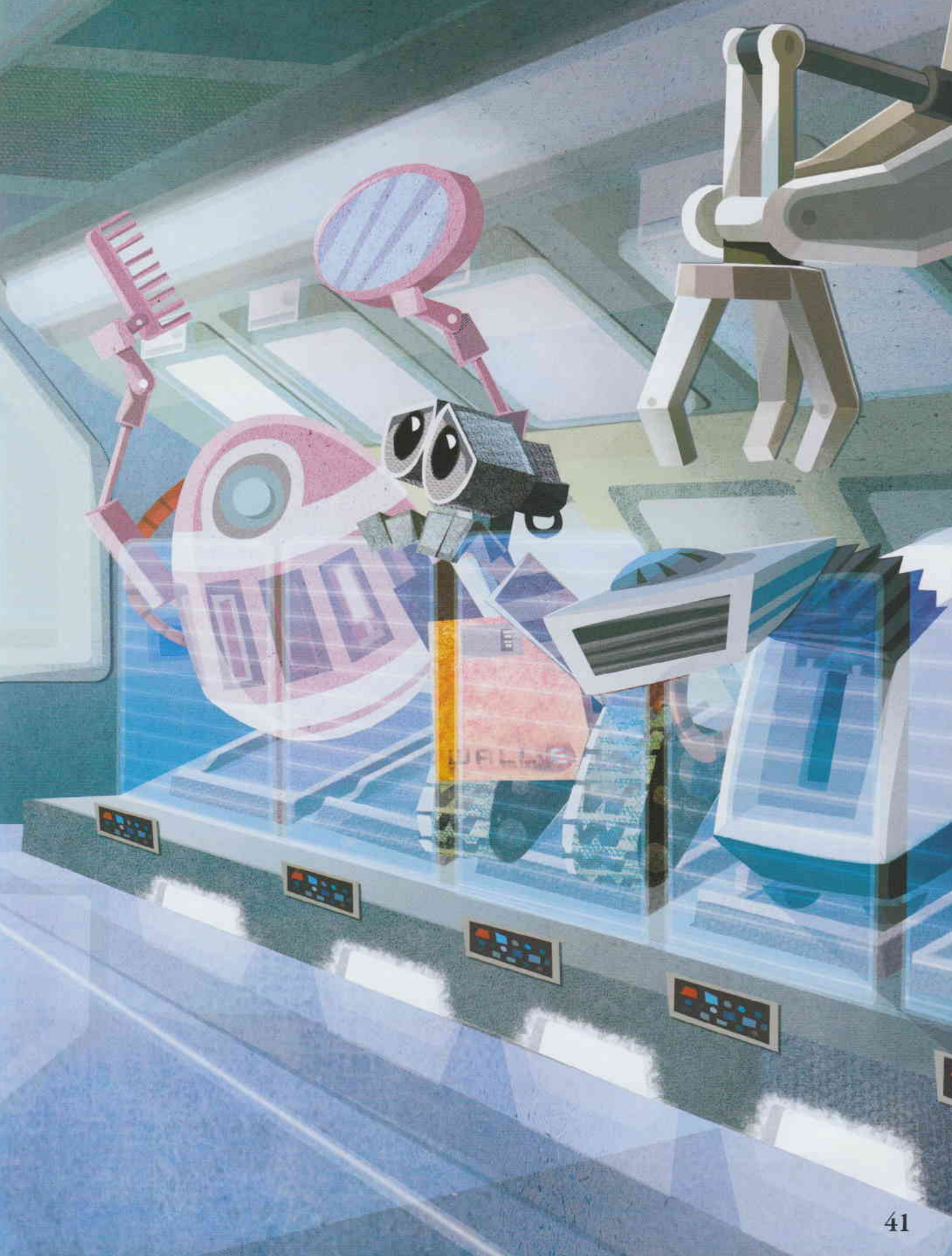

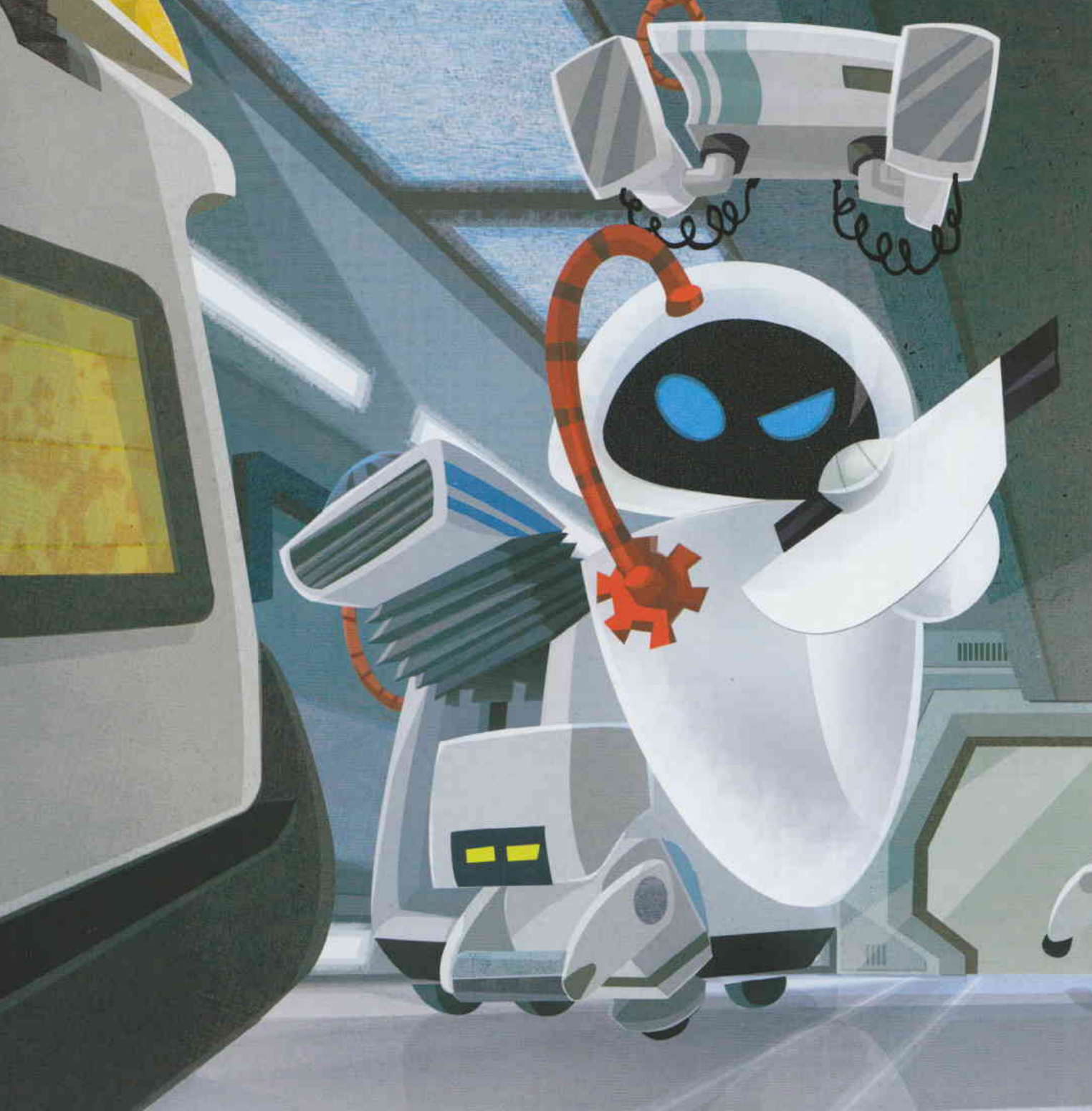

The background of the page is a stylized illustration of a futuristic repair shop. In the center, a robot with a large, rounded body and multiple arms is working on a large, dark, cylindrical object. Several other robotic arms are visible, some holding tools or parts. The environment is clean and industrial, with a light blue and white color palette. The ceiling has recessed lighting panels. In the bottom left corner, there is a control panel with several buttons and a small display screen.

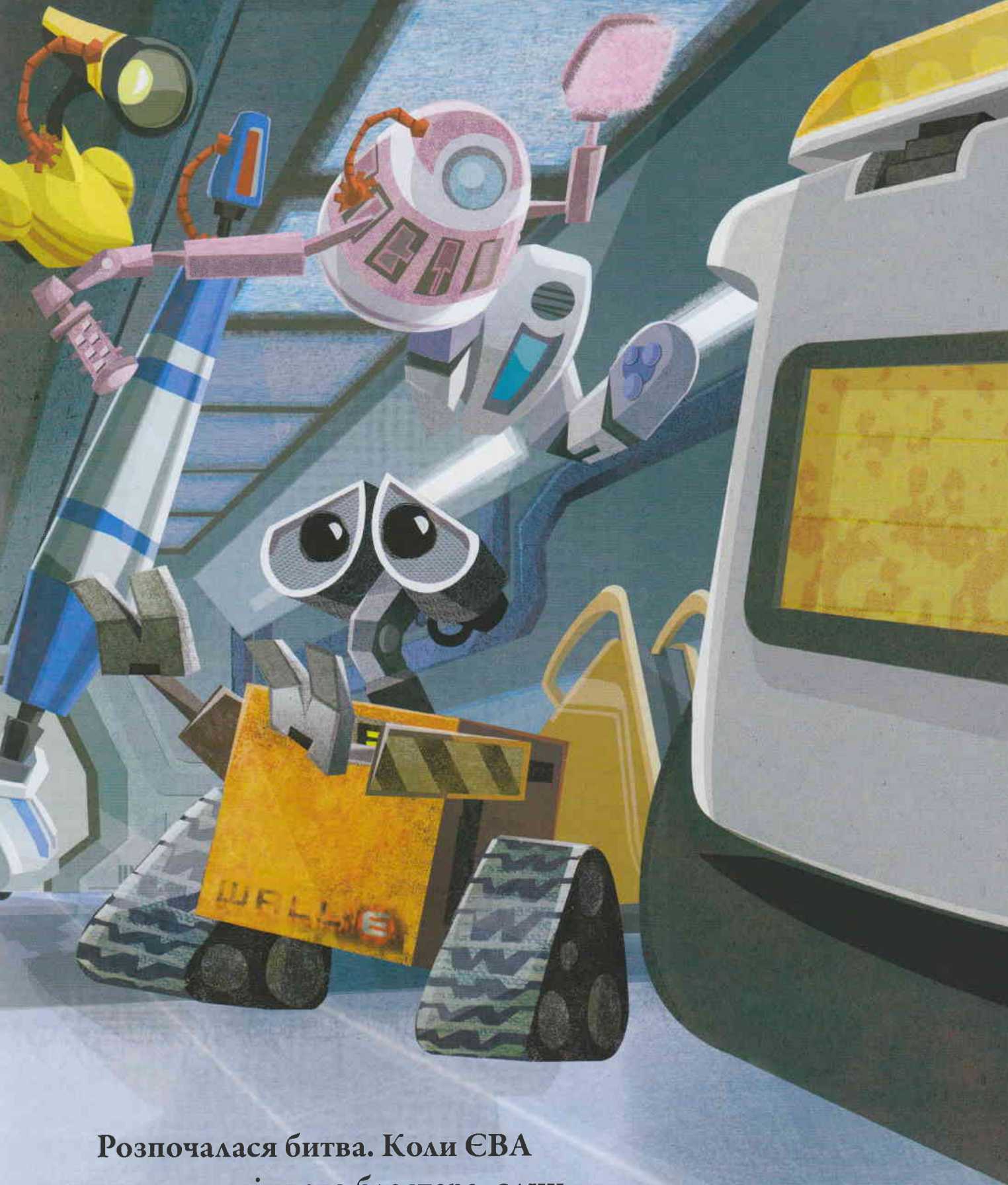
У ремонтному цеху бідний ВОЛЛ•І потрапив до рук роботів-пилососів і роботів-стилістів, але, попри всі їхні старання, він аж ніяк не виглядав набагато краще!

ВОЛЛ•І розлютився не на жарт, коли ЄВІ познімали руки, але, на щастя, йшлося лише про перевірку бластера. Малому роботіві вже поперек горла стали всі ці експерименти із зовнішністю, і він використав власний лазер, щоб знищити силове поле, яке утримувало його в полоні.

Але випадково знищив ще й панель управління і звільнив всіх роботів, які були замкнуті в ремонтному цеху. Як вони всі зраділи! Їм усім так само набридло сидіти на одному місці. Але тут на шляху стали роботи вищого рангу – стюарди, що відповідають за обслуговування космічного лайнера.

Розпочалася битва. Коли ЄВА вистрелила зі свого бластера, один зі стюардів зняв її на камеру.

Через хвилину її фото з'явилося на всіх екранах «Аксіому»
з попередженням: «Бунт роботів!».

Тим часом ВОЛЛ•І та ЄВА втекли, скориставшись тим, що обурені роботи відволікли увагу стюардів на себе.

ЄВА потягла ВОЛЛ•І до відсіку, де зберігалися рятувальні кораблі, бо хотіла якнайшвидше відправити набридлого робота на Землю. Там він був би у безпеці, а вона могла б виконати своє завдання. Проте ВОЛЛ•І не хотів летіти без неї. Затіялася сварка, але обидва замовкли, почувши, що хтось наближається до них. Зі своєї схованки вони побачили, як Гоп-Ер кладе до рятувального човна... рослинку!

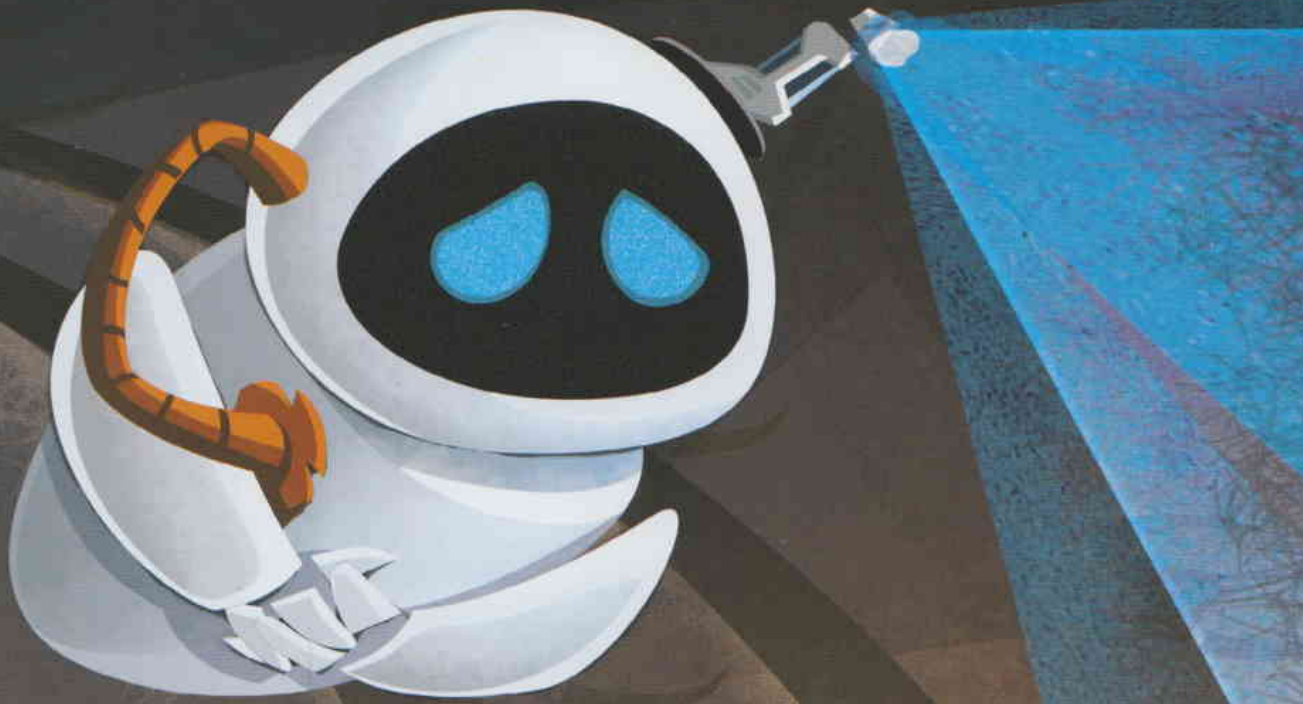

ВОЛЛ•І вскочив усередину, щоб її дістати, та Гоп-Ер саме цієї миті запустив човен у відкритий космос.

ВОЛЛ•І крутився біля пульта управління, натискаючи підряд усі гудзики. З переляку натиснув і того, що знищує самого човна. Чекати довго не довелося – корабель вибухнув. **ВОЛЛ•І** схопив рослину, увімкнув вогнегасника і, завдяки потужному струменю з нього, поплинув у космос, залишаючи по собі білий слід. Коли **ЄВА** наздогнала його, робот віддав їй рослинку. Із вдячності вона поцілувала малого так, що аж іскри сипонули!

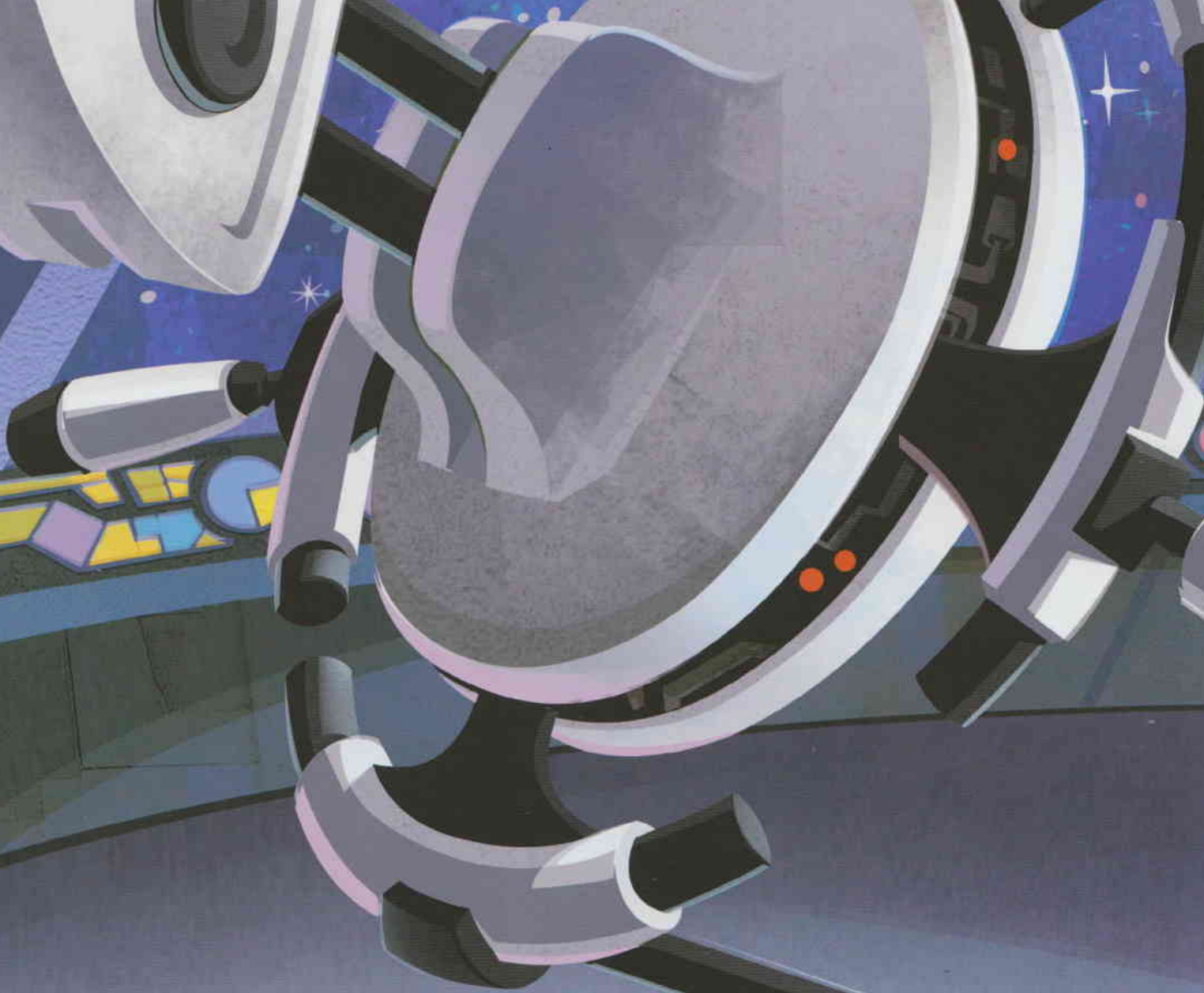

ВОЛЛ•І чекав у схованці, поки ЄВА відносила рослинку Капітанові і вони разом переглядали записані кадри з Землі. Капітан зрозумів, що якщо там змогла з'явитися рослинка, то люди мають уже повертатися додому.

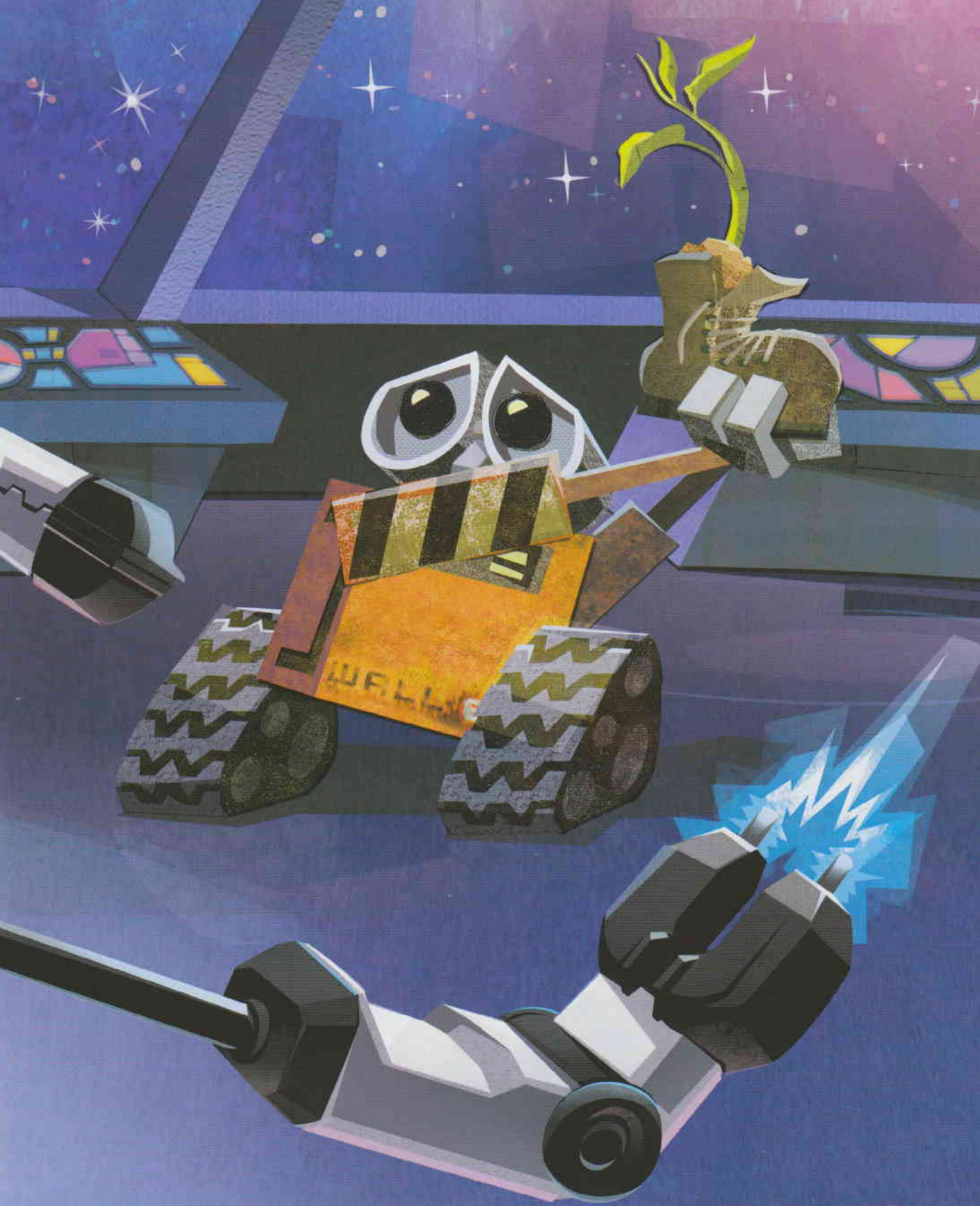
А ЄВА, переглядаючи кадри, побачила, як ВОЛЛ•І піклувався про неї на Землі. І нарешті зрозуміла, що таке кохання...

Капітан наказав повертатися на Землю, однак АВТО не послухався. Коли Капітан намагався його переконати, що рослина є доказом відродження життя на планеті, АВТО увімкнув фільм, з якого випливало, що „БнЛ” видала таємний наказ не повертатися на Землю, а головним на кораблі був автопілот.

Гоп-Ер схопив рослинку і викинув на сміттєзвалище! ВОЛЛ•І хотів йому завадити, але й сам полетів слідом за рослиною у темні нетрі лайнера.

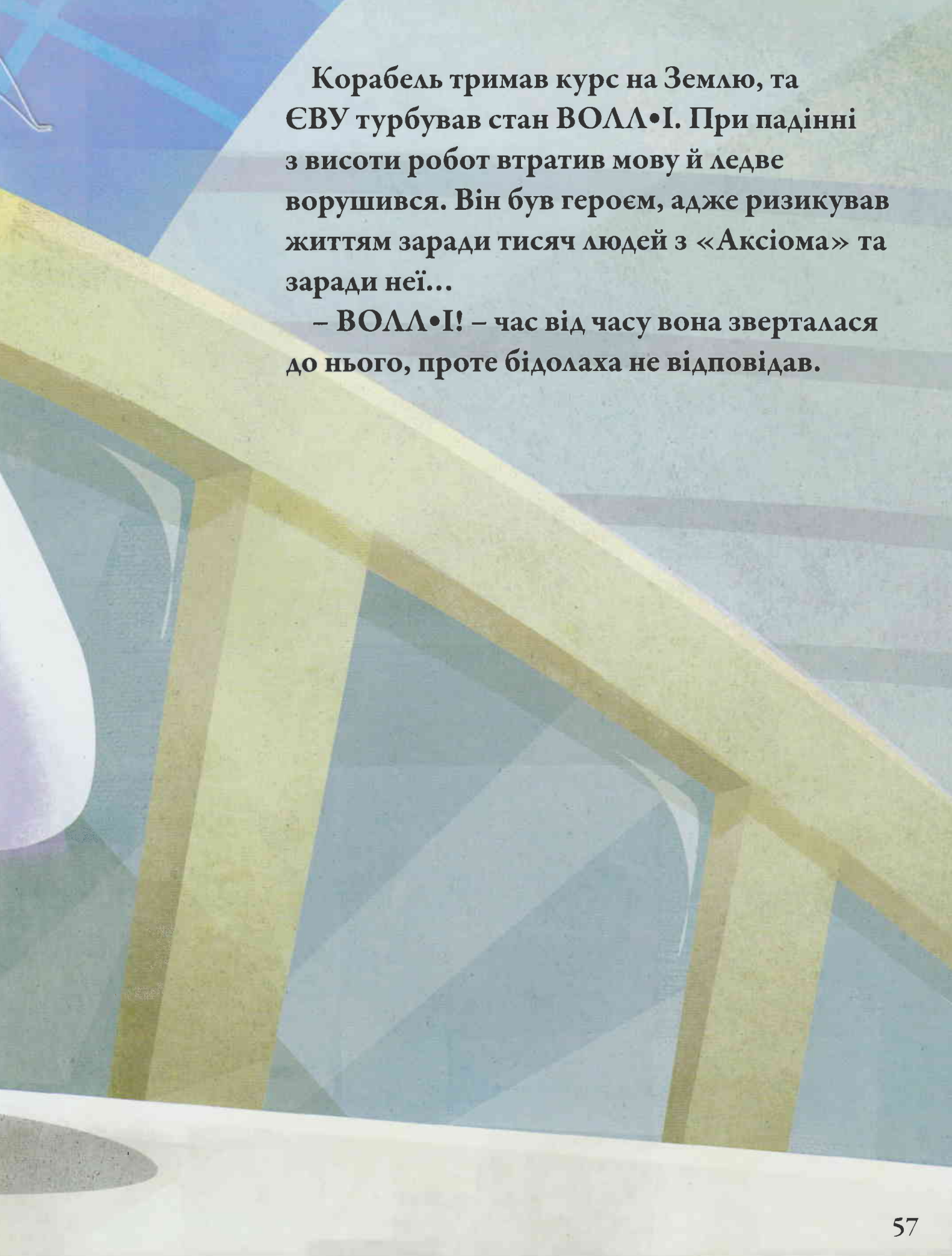

На щастя, ЄВА за допомогою бунтівних роботів відшукала безцінний скарб. Капітан долучився до битви! Вперше за довгі роки він підвівся з крісла і вимкнув автопілот.

– Звільнилися! – вигукнув Капітан, схопивши АВТО, який зараз став просто штурвалом корабля, і спрямував курс лайнера на Землю. Пасажири, що спостерігали за подіями на численних екранах, почали радіти й вітати свого мужнього командира.

Корабель тримав курс на Землю, та ЄВУ турбував стан ВОЛЛ•І. При падінні з висоти робот втратив мову й ледве ворушився. Він був героєм, адже ризикував життям заради тисяч людей з «Аксіома» та заради неї...

– ВОЛЛ•І! – час від часу вона зверталася до нього, проте бідолаха не відповідав.

«Аксіом» приземлився. Капітан зійшов трапом, проте решта пасажирів не могли рушити з крісел – від постійного сидіння вони розучилися ходити.

ЄВА швидко схопила ВОЛЛ•І і понесла до його домівки. Вона пам'ятала, що там він зберігає запасні частини. По дорозі затрималась лише на хвилику, щоб забрати тарганчика, який на радіощах лоскотав її вусиками.

Роботи-приятелі з лайнера подалися за ними і з сумом дивилися, як ЄВА шукає запасні частини для ВОЛЛ•І та ремонтує його. Коли вона закінчила ремонт, то вистрелила з бластера у стелю, щоб сонячне світло підзарядило батареї ВОЛЛ•І.

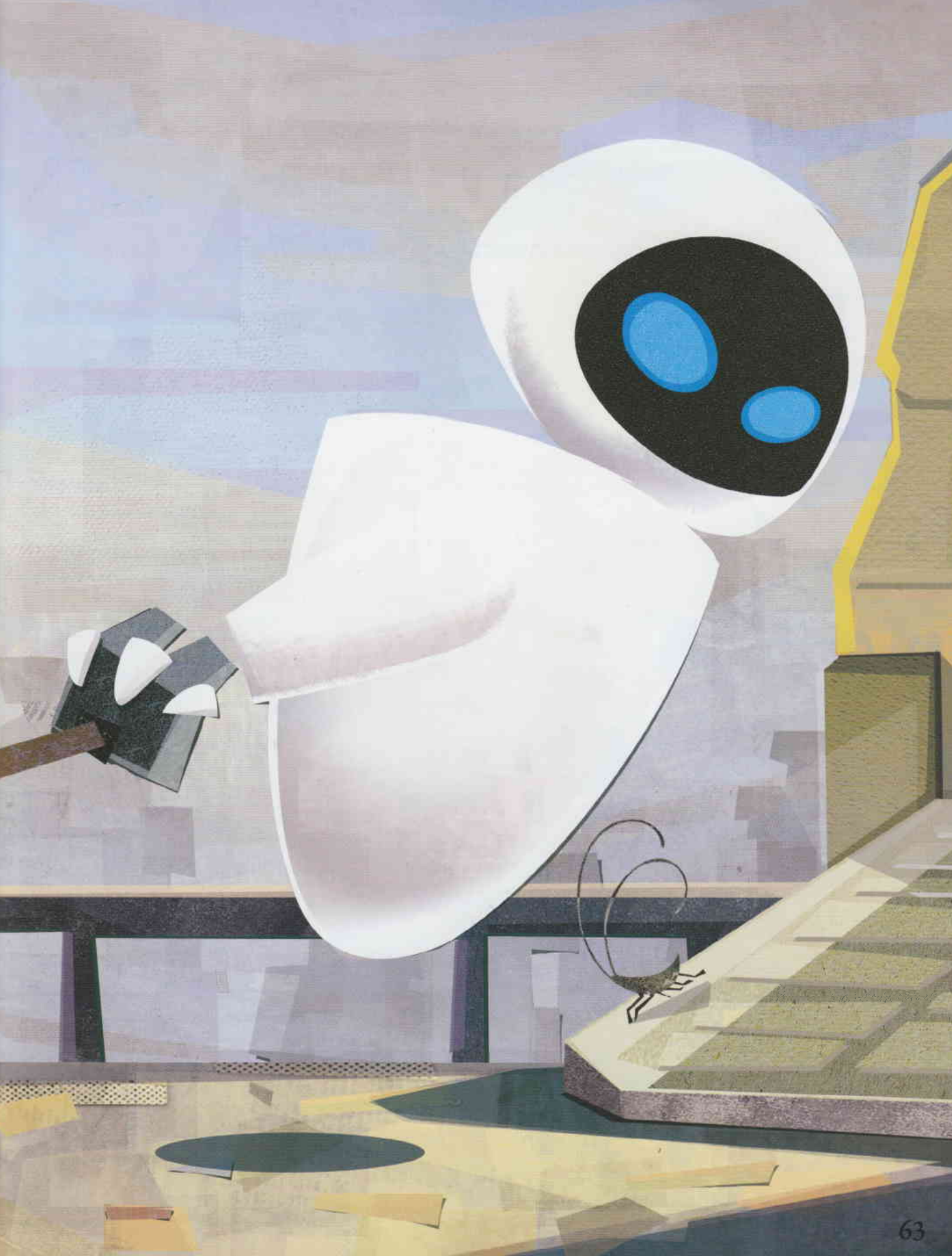
ВОЛЛ•І прийшов до тям! Радошам роботів не було меж...

Та ВОЛЛ•І не впізнавав нікого і взявся до своєї буденної роботи – збирати й пресувати сміття, складаючи його у рівні ряди. В його серці, здавалося, зовсім не залишилося кохання. Аж тут ЄВА взяла його за руку так, як він колись її брав, намагаючись знайти відгук у її серці. В його очах промайнув ледь помітний блиск, і він промовив повільно:
– ЄВ-ВА?

Він упізнав свою кохану, яка відповіла йому взаємністю. Відтоді він і ЄВА будуть разом, назавжди.

Тим часом пасажир **«Аксиома»** нарешті змогли встати. Вони відсунули від очей екрани і мружачись дивилися на сонце. Капітан знайшов ділянку землі й посадив на ній рослинку.

ЄВА та **ВОЛЛ•І**, тримаючись за руки, дивилися на захід сонця.

Disney · PIXAR

ВОЛЛ·І

Той день був справді незвичайним!
По обіді ВОЛЛ·І почув страшенний галас
і побачив, що біля його домівки знижується
космічний корабель. Він привіз на Землю
стрункого білого робота з блакитними очима
і швидко відлетів. Прекрасну роботесу
звали ЄВА, і ВОЛЛ·І за якусь наномить
вже був закоханий у неї без тями!

EGMONT

ISBN 978-966-2179-61-3

9 789662 179613